

RESPONSABILITATE PERMANENTĂ PENTRU FORMAREA OMULUI NOU

În atmosfera de puternic avânt patriotic, prin care întreaga noastră națiune a cinstit împlinirea a 22 de ani de la Congresul al IX-lea al P.C.R., întâmpinând totodată cu noi și importante realizări în muncă sărbătorirea celor 43 de ani de la victoria revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, din august 1944, precum și apropiata Conferință Națională a partidului, a avut loc cel de-al III-lea Congres al educației politice și culturii socialiste, reprezentativ forșum al spiritualității românești contemporane, constituindu-se deopotrivă într-o grăitoare expresie a afirmării în viață a democrației muncitorești revoluționare și într-un moment de o deosebită semnificație pentru istoria dezvoltării culturii și artei, a rolului lor în procesul edificării societății socialiste multilateral dezvoltate și al formării omului nou, cu o conștiință înaintată, în epoca de grandioase ctitorii și profunde transformări revoluționare intrată pentru totdeauna în istoria patriei și a poporului român ca „Epoca Nicolae Ceaușescu”. Niciind cultura și arta nu s-au bucurat de o mai mare atenție și grijă, niciind activitatea politico-educativă și cultural-formativă n-au beneficiat de o mai clară și cuprinzătoare orientare strategică integratoare în fluxul revoluționar general al înălțării patriei pe noi culmi de progres și civilizație, niciind acestui important domeniu de activitate umană nu i-a fost dat să contribuie mai activ și mai ferm la dina-

misul dezvoltării economico-sociale a țării, însăși eficiența lui urmind a fi direct corelată cu sarcinile și rezultatele obținute în producția bunurilor materiale.

În magistrala Cuvîntare rostită la Congres de secretarul general al partidului, președintele țării, tovarășul Nicolae Ceaușescu, se dă o înaltă apreciere activității desfășurate pînă acum : „Se poate afirma cu deplină temei că activitatea ideologică, politico-educativă, culturală a constituit o adevărată forță motrice a dezvoltării societății noastre în toate domeniile”, configurîndu-se totodată puternic, călăuzitor, căile și metodele necesare intensificării acestei activități, pentru realizarea unei depline concordanțe cu sarcinile și obiectivele actuale și de perspectivă ale dezvoltării sociale : „Trebuie să spunem însă deschis că în domeniul ideologic, al educației și culturii s-a ajuns la o anumită rămîneră în urmă față de dezvoltarea rapidă și puternică a bazei tehnico-materiale. Pornind de la aceasta este necesar să acționăm cu toată fermitatea pentru lichidarea acestei rămîneri în urmă și realizarea unei concordanțe cît mai depline între aceste două laturi fundamentale ale dezvoltării societății socialiste”.

Document de inestimabilă valoare ideologică și politică, teoretică și practică, analizînd științific și în profunzime mutațiile survenite în societatea românească de azi și oferind orientările fundamentale pentru atingerea obiectivelor proprii

societății socialiste și comuniste de astăzi, Cuvîntarea secretarului general al partidului a fost adoptată de participanții la lucrările Congresului educației politice și culturii socialiste ca document programatic al întregii activități politico-educative, de dezvoltare a conștiinței revoluționare și formare a omului nou, de înflorire a culturii socialiste.

„Întreaga activitate politico-educativă, culturală — arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu — trebuie să aibă drept scop formarea unui om cu înalte calități moral-politice, increzător în forțele poporului, ale societății, hotărît de a-și aduce întreaga contribuție la îndeplinirea Programului partidului, la dezvoltarea generală a patriei, de a fi întotdeauna la datorie și de a acționa ca adevărat revoluționar în toate împrejurările !”

În unanimitate deplină, exprimînd voința și sentimentele întregului popor, participanții la Congres au dat o înaltă apreciere rolului determinant al secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ctitorul României socialiste moderne, în elaborarea concepției științifice, de largă perspectivă, privind făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintarea țării spre comunism.

În același timp au fost exprimate deosebita stîmă și prețuire față de tovarășul Elena Ceaușescu, eminentă personalitate politică, om de știință de largă recunoaștere internațională, pentru contribuția de mare însemnătate pe care o aduce la transpunerea în viață a politicii partidului și statului, la dezvoltarea științei, învățămîntului și culturii, la afirmarea plenară a spiritualității românești.

Așa cum sublinia tovarășul academician doctor inginer Elena Ceaușescu, în cuvîntarea rostită la încheierea lucrărilor Congresului, „În centrul întregii activități politico-educative trebuie să stea realizarea obiectivului privind trecerea României la un stadiu nou de dezvoltare, creșterea intensivă a producției, noua revoluție tehnico-științifică și noua revoluție agrară, realizarea unei profunde revoluții în însuși modul de a gândi și acționa al poporului nostru”. De o deosebită importanță este și precizarea că : „Eficiența muncii politico-educative nu poate fi judecată și apreciată în afara rezultatelor concrete obținute în producția materială și spirituală. Nu poate fi vorba de eficiență în domeniul muncii politico-educative, atunci cînd în producție persistă neajunsuri, se înregistrează rămîneri în urmă în realizarea planului, se risipesc materia primă și materialele, se fac lucruri de slabă calitate !”

Așezînd la baza întregii munci de formare și transformare a omului nou materialismul dialectic și istoric, principiile socialismului științific, recordate la realitățile românești, cultivînd la tinerele generații o gîndire întemeiată pe euceririle revoluției tehnico-științifice și pe un fecund cult al muncii, dezvoltîndu-le civicismul în accepția lui superioară, de slujire a intereselor generale ale țării, cu toată încrederea în superioritatea de neîtgăduit a socialismului, activitatea politico-educativă și cultural-formativă este chemată să capete o finalitate înaltă și o eficiență sporită.

Preocupare constantă și predilectă a oamenilor de teatru, formarea omului nou capătă dimensiunile unei responsabilități permanente, profund revoluționare.

